

POSADZENIE (5) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

sg N posądzeni(e) (1). ♦ G posądzenia (1). ♦ D posądzeniu (2). ♦ A posądzeni(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. posądzić.

Pomówienie, negatywna ocena; condemnatio Vulg (5) : Oczy głęboko w czele leżące, znamio: człowiek [...] łącznego ku posądzeniu, długo gniewnego GlabGad N6; To przekładając Ian S. mówił: radzę niech nikt prędko do posądzenia nie będzie SkarŻyw 100; Nie mówię ku posądzeniu bom przed tym powiedział/ iż w łercach náleznych tak iesteście/ żebyśmy radzi z wami społecznie vmarli y społecznie żyli. WujNT 2.Cor 7/3.

posądzanie kogo (1): POSADZENIE innych zakazane. WujNT Bbbbbbv.

Szereg: »pośmiech i posądzanie« (1): Tu sobie przełoż [= przedstaw]. [...] Człowiek mizernego/ świata wżytkiemu na posmiech y posądzanie wskazanego. LatHar 670.

Synonimy: obmowa, oskarżenie, osoczenie, pomowa, pomowienie, potwarstwo, potwarz.

Cf POSADZIĆ

DDJ